

suomen - serkulle ja hänen vaimolle ja lapsilleen
Pienen muistoksi: 4.5.1987

Joulukuun 1985

VÄISÄNEN:

Vaari Halonen

ERÄS SOITTOHETKI.

— — Oli Aho syntymäpäivä muistaakseni
on vuonna, jolloin putosi se hirmullinen meteori
oleen lähelle Porvoota. Pekka asui silloin Ku-
ulassa ja Sibellus sattui olemaan mainittuna
ni Pekan luona käymässä. Pekka soitteli kan-
ta. ja kun Sibellus kuunteli tuota valssia, niin
anoi suohonpa voisi kirjoittaa viulutekni jota-
Annoin hänelle nuottipaperia, eikä kestänyt
hoikkaa, kun jutut olivat vahvina. Piti lähteä
lue serenadille, mutta Aho sattuiikin tule-
melle.

rauksiin. Haloksen perhepiirissä kuultiinkin sitten
usein kanteleen säestämää Sibelluksen melodiana. Kun
tänään oikea pöytä ei ollut kansansävelmiä sisältä-
vässä kokouksessa ja kun sekä Pekka että Heikki
Halonen ovat jo manna majalla, olen ajatellut,
ettei Juhani Aho kunninksi improvisoitu tunnelmal-
linen soittohetki olisi läpynyt unhoon. Luonnollis-
esti ei Sibelluksen tuolloin kirjoittama viulusävelmiä
ole painetuissa opuksissa, tuskimpa hänen hallussaan
olevissa käsikirjoituksissakaan. Askettain pyytä-
sin säveltäjältä lupaa sen painattamiseen muistel-

P. Väisänen

lläoleva muistelmia on nuottipaperilla, jonka
Halonen n. kahdeksan vuotta sitten lähetti
joltaneelle julkaisutarkoitukseksi varten. Paperi
tä viisikielisen kanteleen sävelmiä, jotka
umoin kuin veijensäkin, oli oppinut äidiltään
ka sitten painettiin julkaisussa 'Kantele- ja
kosävelmiä'. Kyselyn välsä oli viulutaitelli-
ms erikoisen mielenkiintoinen sen johdosta että
nen Pekka-veijensä esittämänä, oli herättänyt
estarin huomiota ylläkuvatulla asiallain seu-

man yhteydessä hän oli epäileväällä kannalla. Huomaut-
taen sävelmän ilmapäisydestä. Käskän mestarin
suostumukseen lähinnä sille, että hän antaa arvon
rakkautelle, jolla Haloset hänen sävelmänsä vaali-
vat. Sitten on nyt tilaisuus saattaa julkisuuteen
erikoislaatuisen soitto-käkelmä, jossa Sibelluksen
viulu lämpimästi tervehti vaathanoutta viisikielisiä
kanteleita. Tämä hener tapahtunut 11 p:nä syys-
kuuta 1989.

t tuntuva hyvin rohkeita, mutta ne ovat
tul niin loogillisesti ja vakuuttavasti, ettei
eseni kirjan luetuana jii epäilemään niiden
ista. Näin mestarimme omaperäinen, esiku-
dittaanaton sinfonian nerous on saanut He-
sti päätöksi, mutta samalla mitä postitiivistä-
voastelun. Cecil Gray on häilykseni kirjalli-
hnyt voimallista pioneerin työtä. Englannissa
erikassa onkin mestarimme sinfonioita ruvettu
enemmän tutkimaan ja löydetty niistä yhä

uusia puolia, jotka vain varmistavat käsitystä suu-
resta, yksinäisesti nerosta. Pienenä esimerkkinä vain
muutama muistakseni Englannissa melkoista huonola
saavuttaneen, musiikkikirjallija Constant Lambert'in
v. 1934 ilmestyneen teoksen 'Music has, joka käsi-
tellessään nykyisen musiikin problemeja suorastaan
huipentuu Sibellus-nimeen. Sillä todistavat jo sellai-
set luvut teoksen lopussa kuin 'Sibellus ja muodon
eheys'. Sinfonian probleemit, jossa Sibelluksen nimi
on keskellä ja 'Sibellus ja tulevaisuuden musiikki'.

Pitva ja Seppo Paakkari n. 23.10.87

Käsitteillä Kersti Paakkari